

Kommunerne med Hensyn til at faa Skatten indbetalt, og at *det* skulde være Hensigten med Bestemmelsen i den kommunale Valglov, vil jeg bestemt benægte.

Det ærede Medlem siger saa, at han finder, at jeg er gaaet for vidt med Hensyn til at paatage mig Ansvar for den Skrivelse, som den 5. April 1924 afsendtes fra Indenrigsministeriet til Borgmesteren i Svendborg, thi, siger det ærede Medlem, man kan ikke have et politisk eller moralsk Ansvar for, hvad en Departementschef foretager sig paa en Ministers Vegne, højest et juridisk Ansvar — saaledes forstod jeg i alt Fald det ærede Medlem. Men jeg vil gerne sige, at den Betragtning, forekommer det mig, fører ind i et fuldkomment Anarki og gør en ansvarsløs Person overfor Rigsdagen ansvarlig dér, hvor Ministeren ene og alene bør være det. Ja, det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det nytter ikke; overfor Rigsdagen og de Konsekvenser, som Fortolkninger af gældende Lovgivning kan foranledige, maa Ministeren dække sine Embedsmænd under sit Ansvar.

Man har hævdet, at den Paastand paa Overgang til Dagsorden, som jeg har tilladt mig at stille, skulde indeholde en politisk Brod ikke overfor den højtærede Indenrigsminister (Tilslutning fra Indenrigsministeren) — naa, det glæder mig, jeg har ogsaa gentagende sagt, at noget saadant tilsigtede jeg ikke —, men en politisk Brod overfor Ministeriet, og denne skulde efter den højtærede Indenrigsministers Fortolkning ligge i, at denne Dagsorden desavouerer den hidtil fulgte Praksis. Nej, det gør Dagsordenen aldeles ikke, men Dagsordenen henstiller, at man tilvejebringer den Forbindelse mellem Skatteydelsen til Kommunerne og kommunal Valgret, som det har været Hensigten ved Loven af 1924 at tilvejebringe netop under Hensyn til Bestemmelsen i § 7, 5te og 6te Stk., som er citeret i Forespørgselen.

Det ærede Medlem Hr. Rode var jo da ogsaa klar over, at den Begrundelse af den politiske Brod, som skulde ligge i Dagsorden-Forslaget, var ufyldestgørende, og derfor foretog det ærede Medlem en kritisk Gennemgang af Dagsordenen og opstillede nogle meget haarfine Fortolkninger, som det ikke lykkedes mig at følge i Enkelt-heder, men som jeg i alt Fald tør paastaa ikke vil have noget som helst med Virkeligheden at gøre, og som det heller ikke har været Hensigten at udtrykke ved den Form, som Dagsorden-Forslaget har faaet.

Den højtærede Minister har Ret i, at Sagen ligger slet ikke simpelt. Jeg er fuld-

stændig klar over, at vi i denne Forbindelse vistnok maa ind paa en mere dybtgaaende Overvejelse end den, der blev foranstaltet i 1924. Thi jeg er fuldstændig klar over, at der kan indtræde Tilfælde, hvor der f. Eks. paa Grund af et enkelt Aars meget store Indtægt er paalignet en Skatteyder en overordentlig stor Skat, som han skal betale i det følgende Aar, da hans Indtægt stiller sig anderledes, da han maaske lider betydelige Tab, saaledes at han er ude af Stand til at betale; han søger da en Overenskomst med Bestyrelsen i den Kommune, hvori han er Skatteyder, og faar Forholdet ordnet saaledes, at han kan afdrage den skyldige Skat i Løbet af et vist Aaremaal, i hvilket han da i øvrigt prompte betaler sin Skat for den følgende Tid. Der kan da naturligvis opstaa Spørgsmaal om, hvorvidt der, naar vedkommende har opfyldt den Forpligtelse, som han ved Forhandling med Kommunalbestyrelsen har paataget sig, bør være Tale om, at denne ældre Skatterestance faar Betydning med Hensyn til hans Adgang til at udøve Valgret. Jeg er tilbøjelig til — som jeg forstod, at den højtærede Minister og ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode er det — at mene, at dette ikke bør være Tilfældet, og det er jo ogsaa klart, at medens man selvsagt maa bortse fra Skatterestancer til en Kommune, hvorfra en Skatteyder er bortflyttet, bør man ogsaa træffe Foranstaltninger til, at saadanne Skatterestancer ikke kan komme vedkommende til Skade i den Kommune, han er flyttet til; men saa maa man paa anden Vis søge gennem skærpede Bestemmelser i den gældende Lov om kommunal Beskatning at lægge et Tryk paa den Person, som er fraflyttet en Kommune med Gæld til den.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det Parti, paa hvis Vegne han talte, for den Tilslutning, som det ærede Medlem gav baade mine Udtalelser og den af mig stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Jeg kan derimod ikke tilraade, men maa fraraade ærede Medlemmer at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Sundbo stillede Dagsorden. Forholdet er nemlig det, at vel indeholder denne Dagsorden et Udtryk for Villighed til at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, men den tilsidesætter ganske Hensynet til Muligheden af at paa til en Fortolkning af den gældende Valglovs § 1, som er i Overensstemmelse med Indholdet af § 7, 5te og 6te Stykke, og ved den ubetingede Godkendelse af den hidtil gældende Fortolkning trods de nye Bestemmelser i den sidst